

DIKEN

Det är av yttersta vikt att vattnet dräneras från vägkroppen. Höga vattenkvoter i överbyggnaden och i terrassen medför risk för kostsamma skador och bärighetsproblem på vägarna.

Begreppsförklaring

Markavvattning är en åtgärd som utförs för att avlägsna oönskat vatten. För att en åtgärd skall anses vara markavvattning enligt miljöbalkens mening krävs att syftet är att varaktigt öka markens lämplighet för ett visst ändamål. Tillstånd krävs alltid för markavvattning. Länsstyrelsen prövar dispenser. Tillstånd för markavvattning prövas av Länsstyrelsen eller miljödomstol.

Dikesrensning för att behålla vattnets djup eller läge är en del av ett normalt dikesunderhåll och är särskilt undantaget kravet på myndighetstillstånd enligt Miljöbalken.

Avvattnande åtgärder som inte är markavvattning enligt miljöbalken, vissa former av dikning nämligen :

- Diken enbart avsedda för att avleda dagvatten från en väg.

Underhåll av diken på grusvägar

För att erhålla en godtagbar dränering av vägkroppen bör dikesbotten ligga minst 0,3 meter under terrassytan.

Väggkanten på en grusväg har en tendens att tryckas ut och dikets funktion försämras. Ofta har det bildats en grässval i ytterkant, som måste tas bort så att ytvattnet från körbanan kan rinna av på ett tillfredställande sätt.

Hur ofta bör vi dika? Dika endast då det behövs, dikning längs en grusväg bör utföras vart 10 år. Allt beror på lokala förhållanden, växtlighet osv. I sammanhanget är det viktigt att slåtter och buskröjning av diken sker regelbundet.

Vem äger dikningsmassorna?

Under förutsättning att väghållningen grundats på en lantmäteriförättning som gett föreningen dispositionsrätt över hela vägområdet, så äger föreningen massorna.

Avrinning från vägområdet till diken utanför vägområdet

Detta finns inte reglerat i vår förättning.

Övergår vägföreningens dike i ett anlagt dike, som leder bort vattnet från omgivande markområden, kan det tänkas att det skulle kunna finnas ett registrerat dikningsföretag för detta dike. Länsstyrelsen har besked om det finns ett dikesföretag eller inte. Finns det inget sådant registrerat, är det markägaren där diket är beläget som har det primära ansvaret för dess funktion. Av Miljöbalken framgår att den som äger ett dike är skyldig att underhålla det, så att det inte uppkommer skada för allmänna eller enskilda intressen. Men även om markägaren har det primära ansvaret, bör finansieringen av en dikesrensning delas av de som har nytta av rensningen. Att bibehålla ett dikes djup och läge kräver inte tillstånd av Länsstyrelsen.

Källa: "REV"